

मित्रपुद्ग (मित्र + पुद्ग) n. ein Streit zwischen Freunden TRIK. 3, 2, 10.
 मित्रलाभ (मित्र + लाभ) m. Gewinnung von Freunden VARĀH. BRH. S. 8, 6. Titel des ersten Buches im Hitopadeṣa HR. 8, 19, 43, 1. Pr. 8.
 मित्रवत्सल (मित्र + वत्) adj. freundschaftlich gesinnt TRIK. 3, 1, 15. H. 489.
 मित्रवन n. Mitra's Wald (वन), N. pr. eines Waldes REINAUD, Mém. sur l'Inde 392.
 मित्रवत् (von मित्र) 1) adj. Freunde habend MBH. 1, 7388. 3, 1491. Spr. 2201. 2203. 3652 (neben समुद्ग). — 2) m. N. pr. a) eines unholden Wesens, das Opfer bestiehlt, MBH. 3, 14167. — b) eines Sohnes des 12ten Manu HARIV. 484. MĀRK. P. 94, 26. — c) eines Sohnes Kṛṣṇa's HARIV. 9186. — 3) f. वती N. pr. einer Tochter Kṛṣṇa's HARIV. 9186.
 मित्रवर्चस् (मित्र + वत्) m. N. pr. eines Mannes Ind. St. 4, 372.
 मित्रवर्ध (मित्र + वत्) gaṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127. °वर्ध v. l. — Vgl. मैत्रवर्धक.
 मित्रवर्धन (मित्र + वत्) 1) adj. die Freunde beglückend AV. 4, 8, 2. 6. — 2) m. N. pr. eines unholden Wesens, das Opfer bestiehlt, MBH. 3, 14167.
 मित्रवर्ध (मित्र + वत्) v. l. im gaṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127.
 मित्रवर्मन् (मित्र + वत्) m. N. pr. eines Mannes MBH. 8, 175. 1078. Vgl. घ° DAČAK. 196, 8. 10.
 मित्रवाह (मित्र + वाह) m. N. pr. eines Sohnes des 12ten Manu HARIV. 483. मित्रवाहु die neuere Ausg. und LANGE.
 मित्रविद् (मित्र + विद्) m. v. l. für मन्विद् Späher H. 733, Sch.
 मित्रविन्द (मित्र + विन्द) 1) adj. Freunde gewinnend, Bez. eines Agni MBH. 3, 14174. — 2) m. N. pr. a) eines Sohnes des 12ten Manu MĀRK. P. 94, 26. — b) eines Sohnes Kṛṣṇa's HARIV. 9186. — c) eines Lehrers Ind. St. 4, 372. — 3) f. घा a) oxyt. Bez. einer Ishṭi ČAT. BR. 11, 4, 2, 20. ČĀṆKH. ČA. 3, 7, 1. KĀTJ. ČA. 5, 12, 1. Schol. 110, 19. 111, 15. MĀRK. P. 51, 48. 72, 8. — b) N. pr. einer Gattin Kṛṣṇa's HARIV. 6701. 8986. 9180. VP. 378. PAÑKAR. 3, 7, 31. 13, 10.
 मित्रवैर (मित्र + वैर) n. Zwiespalt unter Freunden VARĀH. BRH. S. 53, 117.
 मित्रशर्मन् (मित्र + शत्) m. N. pr. verschiedener Männer RĀĒA-TAR. 4, 137. 209. 391. 583. HALL 173. PAÑKAT. 169, 5.
 मित्रशिस् (मित्र + शिस् von शास्; vgl. घाशिस्) adj. KĀÇ. zu P. 6, 4, 34. Vop. 26, 69.
 मित्रसप्तमी (मित्र + सत्) f. Bez. des 7ten Tages in der lichten Hälfte des Mārgaṣṭiśha Bhāviṣya-P. in Saṃvatsarakaumudī im ČKDB.
 मित्रसंप्राप्ति (मित्र + सत्) f. Gewinnung von Freunden, Titel des 2ten Buches im Pañkatantra PAÑKAT. 5, 10 (ed. orn. 2, 15).
 मित्रसह (मित्र + सह) adj. nachsichtig gegen seine Freunde; m. N. pr. 1) eines Fürsten, der auch den Namen Kalmāśhapāda führt, MBH. 1, 6720. 12, 8604 (wo mit der ed. Bomb. मद्यत्तो st. दमयत्तो zu lesen ist). 13, 6262. 14, 1690. HARIV. 817. VP. 380. BHĀG. P. 9, 9, 18. 36. Verz. d. Oxf. H. 10, a, 11. 74, a, 21. Vgl. घ°. — 2) eines Brahmanen HARIV. 15390. 15396.
 मित्रसाह (मित्र + साह) adj. nachsichtig gegen seine Freunde MBH. 1, 3690. Vielleicht ऽमित्र° zu lesen.
 मित्रसाहया (मित्र + सात्) f. N. pr. eines göttlichen Wesens: गौरी

विद्याय गान्धारी केशिनी मि° । सावित्र्या सह सर्वास्ताः पार्वत्या याति पृष्ठतः ॥ MBH. 3, 14562.
 मित्रमेन (मित्र + मेन) m. N. pr. 1) eines Sohnes des 12ten Manu HARIV. 484. — 2) eines Grosssohnes des Kṛṣṇa HARIV. LANGE. II, 158. — 3) eines Buddhisten Vie de HIOUN-TSANG 109. — 4) eines Fürsten der Draviḍa Verz. d. Oxf. H. 15, b, N. 2.
 मित्रहन् (मित्र + हन्) adj. einen Freund mordend: भो भो मित्रहन्-न्यापेति MBH. 9, 2437 ed. Bomb. मित्रहन् ed. Calc. mit Weglassung eines भो.
 मित्रहू (मित्र + हू) adj. = मित्रं हूयति Vop. 26, 72.
 मित्राख्य (मित्र + आख्या) adj. nach Mitra benannt: घ्रायेयं मित्राख्यं पर्व VARĀH. BRH. S. 5, 22.
 मित्रातिथि (मित्र + अत्) m. N. pr. eines Mannes RV. 10, 33, 7.
 मित्रानुग्रहण (मित्र + अत्) n. das Beglücken der Freunde MAITRAJUP. 3, 5.
 मित्राभिद्राह (मित्र + अत्) m. = मित्रद्राह R. 1, 26, 20 (27, 19 GONR.). Vgl. मित्राणां चानभिद्राहः Spr. 1338.
 मित्रायु denom. von मित्र; vgl. मित्रयु und मित्रायु.
 मित्रायु (von मित्रायु) 1) adj. (Padap. मित्रयु) Freundschaft suchend RV. 1, 173, 10. — 2) m. N. pr. a) eines Sohnes des Divodāsa VP. 454. BHĀG. P. 9, 22, 1. मित्रयु ed. Bomb. — b) eines Lehrers BURNOUF, BHĀG. P. I, xxxviii. — Vgl. मित्रयु.
 मित्रावरुण 1) m. du. s. u. मित्र 1, b. — 2) m. sg. HARIV. 11361 fehlerhaft für मैत्रावरुण (Bez. eines Rtvig); die neuere Ausg. liest तन्मित्रं वरुणं स्पृष्ट्वा. Vgl. मित्रावरुणाय.
 मित्रावरुणवत् adj. von Mitra-Varuṇa begleitet RV. 8, 33, 13.
 मित्रावरुणीय n. das Amt des Rtvig Mitrāvaruṇa (fehlerhaft für मैत्रावरुण) P. 5, 1, 135, Sch. — Vgl. die richtige Form मैत्रा°.
 मित्रावसु (मित्र + वसु) m. N. pr. eines Sohnes Viçvāvasu's, Königs der Siddha, KATHĀS. 22, 47. 50. 55. NĀCĀN. 11, 24. 22, 17.
 मित्रिम् (von मित्र) adj. befreundet RV. 1, 178, 4. 8, 33, 12. AV. 11, 11, 21.
 मित्रिय (wie eben) adj. freundlich, vom Freunde kommand, auf ihn sich beziehend u. s. w.: मित्रो मित्रियाडुत न उरुष्येत् (अरुसः) RV. 4, 35, 5. AV. 2, 28, 1. अघोरिणं चतुषा मित्रियेण 7, 60, 1. — Vgl. कुर्मित्रिय, सु° und मित्र्य.
 मित्रिकर (मित्र + 1. कर) sich Jmd (acc.) zum Freunde machen: °करोति P. 1, 3, 25, VArtt. 1, Sch. °कुर्वति KĀM. NITIS. 8, 54. °कर्तुम् RV. ANUKR. bei ROSEN zu RV. 1, 6, 5. °कृत KATHĀS. 16, 69.
 मित्रियु (von मित्र) Jmd sich zum Freunde zu machen suchen: (ताम्) षपुग्भिः पणयो मित्रियत्तः प्रोचुः RV. ANUKR. bei ŚĀ. zu RV. 1, 6, 5. BHATṬ. 6, 100.
 मित्रियु m. N. pr. eines Sohnes des Divodāsa BHĀG. P. 9, 22, 1, v. l. für मित्रायु.
 मित्रैर् adj. nach ŚĀ. den Freund (मित्र) störend (ईर्): जघन्वाँ ईन्द्र मित्रैर् चोदप्रवृद्धो हरिवो अदाप्रून् RV. 1, 174, 6. Im Padap. nicht zerlegt; एरु (vgl. एलु) könnte suff. sein und das Wort einen schlechten, falschen Freund bezeichnen.
 मित्रेश्वर (मित्र + ई°) in Verbindung mit कूर N. einer von Mitra-çarman errichteten Statue des Çiva RĀĒA-TAR. 4, 209.
 मित्रोदय (मित्र + उ°) m. 1) eines Freundes Wohlergehen Spr. 1663.